DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 14 november 2002 *

I mål C-316/00,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av R.B. Wainwright, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Irland, företrätt av D.J. O'Hagan, i egenskap av ombud, biträdd av E. Fitzsimons, SC, och E. Galligan, BL, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 7.6, 18 och 19 i rådets direktiv 80/778/EEG av den

* Rättegångsspråk: engelska.

15 juli 1980 om kvaliteten på vatten avsett att användas som dricksvatten (EGT L 229, s. 11; svensk specialutgåva, område 15, volym 3, s. 3) och EG-fördraget genom att

— inte säkerställa att de biologiska parametrarna 57 (totala koliformer) och 58 (fekala koliformer) som fastställs i bilaga I till det nämnda direktivet iakttas vad gäller vissa allmänna vattenanläggningar och vissa kooperativa vattenanläggningar (förutom de som tillhandahåller mindre än 10 m^3 per dag i genomsnitt eller försörjer mindre än 50 personer, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet), som anges i de officiella rapporterna om vatten avsett att användas som dricksvatten och i korrespondensen rörande Ballycroy (Irland), och

— inte i sin lagstiftning om genomförande av detta direktiv beakta att kraven i bilaga I till detta är av tvingande karaktär vad gäller kooperativa vattenanläggningar.

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen),

sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues (referent),

generaladvokat: A. Tizzano,

justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter det att parterna har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 7 februari 2002,

och efter att den 25 april 2002 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 21 augusti 2000, ändrad genom dess replik som inkom den 27 februari 2001, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 7.6, 18 och 19 i rådets direktiv 80/778/EEG av den 15 juli 1980 om kvaliteten på vatten avsett att användas som dricksvatten (EGT L 229, s. 11; svensk specialutgåva, område 15, volym 3, s. 3) och EG-fördraget genom att

— inte säkerställa att de biologiska parametrarna 57 (totala koliformer) och 58 (fekala koliformer) som fastställs i bilaga I till det nämnda direktivet iakttas vad gäller vissa allmänna vattenanläggningar och för kooperativa vattenanläggningar (förutom de som tillhandahåller mindre än 10 m^3 per dag i genomsnitt eller försörjer mindre än 50 personer, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet), som anges i de officiella rapporterna om vatten avsett att användas som dricksvatten och i korrespondensen rörande Ballycroy (Irland), och

— inte i sin lagstiftning om genomförande av detta direktiv beakta att kraven i bilaga I till detta är av tvingande karaktär vad gäller kooperativa vattenanläggningar.

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapslagstiftningen

2 Enligt artikel 2 i direktiv 80/778 "avses med dricksvatten allt vatten som används för detta ändamål, antingen i sitt ursprungliga tillstånd eller efter beredning, oberoende av dess ursprung,

— oavsett om det tillhandahålls för dricksvattenändamål, eller

om

— det används i ett livsmedelsberedande företag för tillverkning, förädling, konservering eller saluförande av varor eller ämnen som är avsedda som människoföda, och

— det påverkar det färdiga livsmedlets hälsomässiga egenskaper."

3 I artikel 7 i direktiv 80/778 föreskrivs följande:

"1. Medlemsstaterna skall för de parametrar som framgår av bilaga I fastställa vilka värden som skall gälla för dricksvatten.

...

3. För parametrarna i tabellerna A, B, C, D och E i bilaga I

— får de värden som fastställs av medlemsstaterna inte vara högre än de värden som anges i kolumnen för 'Högsta tillåtna koncentration',

— skall medlemsstaterna när värdena skall fastställas utgå från de värden som finns i kolumnen för 'Riktvärde'.

...

6. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att dricksvattnet uppfyller åtminstone de krav som anges i bilaga I."

4 I artikel 12.1 i direktiv 80/778 föreskrivs att medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa en regelbunden kontroll av dricksvattnets kvalitet.

5 Enligt artikel 18.1 i direktiv 80/778 skall medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med bilagor inom två år efter dagen för anmälan.

6 Eftersom det nämnda direktivet delgavs Irland den 18 juli 1980, löpte den i artikel 18 föreskrivna införlivandefristen ut den 18 juli 1982.

7 I artikel 19 i direktiv 80/778 föreskrivs att medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att kvaliteten på dricksvattnet följer detta direktiv inom fem år från anmälan. Den tidsfrist som föreskrivs i nämnda artikel löpte alltså ut den 18 juli 1985.

8 I bilaga I till direktiv 80/778 finns en lista över parametrar. I tabell E i denna bilaga uppräknas de mikrobiologiska parametrarna och fastställs den högsta tillåtna koncentrationen. Vad gäller de parametrar som är aktuella för förevarande talan är dessa bestämmelser utformade på följande sätt:

	Parametrar	Resultat: provets volym i ml	Riktvärde	Högsta tillåtna koncentration	
				Membranfilter-metod	Rörmetod (MPN)
57	Totala koliformer[1]	100	—	0	MPN<1
58	Fekala koliformer	100	—	0	MPN<1

(1) Under förutsättning att tillräckligt antal prov har undersökts (överensstämmelse i 95 % av fallen).

9 Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, s. 32) har ersatt direktiv 80/778.

10 Enligt artikel 18 i direktiv 98/83 trädde det i kraft den 25 december 1998. Enligt dess artikel 17.1 skulle medlemsstaterna införliva det senast den 25 december 2000. Enligt dess artikel 14 skall dricksvattnets kvalitet överensstämma med direktivets bestämmelser senast den 25 december 2003. Enligt artikel 16.1 första stycket i nämnda direktiv upphävs direktiv 80/778 med verkan från samma datum.

11 I artikel 3.2 i direktiv 98/83 föreskrivs följande:

"Medlemsstaterna får göra undantag från direktivets bestämmelser för

...

b) dricksvatten från en enskild vattentäkt som tillhandahåller mindre än 10 m^3 per dag i genomsnitt eller försörjer mindre än 50 personer, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet."

12 I bilaga I till direktiv 98/83 ersätts de fekala koliformerna med "*Escherichia coli* (E. coli)" såsom obligatorisk mikrobiologisk parameter medan de koliforma bakterierna endast klassificeras som indikatorparametrar.

Den nationella lagstiftningen

13 I syfte att införliva direktiv 80/778 har Irland antagit Statutory Instrument nr 81 från 1988 med titeln European Communities (Quality of Water Intended for Human Consumption) Regulations, 1988 (nedan kallad 1988 års förordning).

14 Enligt artikel 4 i 1988 års förordning gäller följande:

"Hälsovårdsmyndigheterna skall vidtaga nödvändiga åtgärder för att garantera att

a) vatten avsett att användas som dricksvatten uppfyller kraven i denna förordning, utom i de fall där undantag har beviljats med stöd av artikel 5...

..."

15 I artikel 8 i 1988 års förordning anges följande:

"Om det efter en kontroll enligt artikel 7 visar sig att dricksvatten inte uppfyller kraven i denna förordning skall hälsovårdsmyndigheten

a) vidta alla åtgärder som är skäliga för att varna konsumenterna för sådana risker som inte är acceptabla med hänsyn till folkhälsan,

b) snarast möjligt anta ett handlingsprogram i syfte att förbättra vattenkvaliteten när det är fråga om en offentlig vattenanläggning,

c) snarast möjligt meddela den eller de personer som är ansvariga för vattendistributionen vilka åtgärder som skall vidtas för att förbättra vattenkvaliteten när det är fråga om en privat vattenanläggning".

16 1988 års förordning har ändrats genom Statutory Instrument nr 350 från 1999, som antogs den 3 november 1999 och genom Statutory Instrument nr 177 från 2000, som antogs den 20 juni 2000. 1988 års förordning har sedan, med verkan från den 1 januari 2004, upphävts och ersatts av Statutory Instrument nr 439 från 2000, som antogs den 18 december 2000 för att genomföra direktiv 98/83.

Omständigheter

17 Detta mål rör särskilt kooperativa vattenanläggningar (Group Water Schemes), vilka är av särskild betydelse på Irland. Den irländska regeringen har, utan att bli emotsagd av kommissionen, lämnat följande uppgifter om dessa anläggningar.

18 Kooperativa vattenanläggningar började inrättas år 1962. De var lösningen på svårigheterna att med så låg befolkningstäthet skapa nödvändig infrastruktur för att förse isolerade landsbygdsområden på Irland med drickbart vatten.

19 Kooperativa vattenanläggningar förser två eller flera hushåll med drickbart vatten genom att utnyttja en gemensam eller delad källa och en anläggning som ägs av ett kooperativ som bildats på landsbygden. Kooperativet ser till att anläggningen fungerar och sköter dess underhåll. Kooperativa vattenanläggningar tillhandahåller vatten till ungefär 145 000 landsbygdshushåll. Antalet hushåll som betjänas av sådana anläggningar varierar från 2 till över 1000. Enligt folkräkningen 1991 tillhandahåller en anläggning vatten till i genomsnitt 28 hushåll (ungefär 100 personer). Anläggningar har utvecklats genom kooperativa kommuninitiativ. Anläggningarna ägs av dess medlemmar gemensamt. Medlemmarna skapar en stiftelse, vari alla tillgångar ägs gemensamt av medlemmarna i anläggningen, eller en bolagsliknande association (ekonomisk förening eller bolag med begränsat ansvar) för att färdigställa, driva och underhålla anläggningen för deras räkning. Ministeriet för miljö och lokal administration beviljar stöd för de utgifter som är nödvändiga för att utveckla och modernisera anläggningarna.

20 Av de 145 000 berörda hushållen betjänas ungefär 90 000 av kooperativa vattenanläggningar som är anslutna till allmänna vattenanläggningar. I det fallet är det i regel den kooperativa vattenanläggningen som förvaltar distributionsnätet medan de lokala myndigheterna förser det med drickbart vatten för distribution till dess medlemmar.

21 De andra 55 000 hushållen betjänas av kooperativa vattenanläggningar som tar vatten från privata vattentäkter såsom en källa, en brunn, en flod eller en sjö. Det är de anläggningar som förses med vatten från privata vattentäkter som orsakar de största problemen med bristande vattenkvalitet eftersom filtrerings- och desinfektionsanläggningarna inte används och drivs på ett tillfredsställande sätt.

22 Det bör tilläggas att de irländska myndigheterna sedan 1991 ger ut årliga rapporter om kvaliteten på vatten avsett att användas som dricksvatten på Irland (nedan kallade de årliga rapporterna).

Det administrativa förfarandet och förfarandet vid domstolen

23 På grundval av de nämnda årliga rapporterna och efter klagomål angående mikrobiologisk förorening av vatten avsett att användas som dricksvatten på Irland sände kommissionen en formell underrättelse till Irland den 30 oktober 1998.

24 De irländska myndigheterna besvarade den formella underrättelsen genom skrivelse av den 16 mars 1999. De åtog sig att se till att vattenkvaliteten motsvarade kraven i direktiv 80/778.

25 Kommissionen var inte nöjd med detta svar och delgav den 14 juli 1999 Irland ett motiverat yttrande. Kommissionen gjorde gällande att de allmänna vattenförsörjningskällorna inte uppfyllde de mikrobiologiska parametrarna 57 och 58 i bilaga I till direktiv 87/778 och att de kooperativa vattenanläggningarna inte heller uppfyllde dessa parametrar. Kommissionen gjorde slutligen gällande att den irländska lagstiftningen för genomförande av direktiv 80/778 vad gäller de nämnda anläggningarna inte är tvingande. Kommissionen gav Irland en tidsfrist på två månader från delgivningen av nämnda yttrande att rätta sig efter detta.

26 De irländska myndigheterna besvarade detta yttrande genom skrivelse av den 11 november 1999. I denna medgav de att problem förelåg vad gällde de kooperativa vattenanläggningarna och upprepade för kommissionen att de åtog sig att se till att alla vattenkällor skulle uppfylla de normer som fastställdes i direktiv 80/778. Vidare lämnade de olika uppgifter om de åtgärder som hade vidtagits för att genomföra direktivet på Irland. Uppgifterna kompletterades genom en skrivelse av den 18 januari 2000 och genom ett pressmeddelande av den 27 mars 2000 av det irländska ministeriet för miljö och lokal administration.

27 Eftersom kommissionen ansåg att fördragsbrottet ändå bestod har den väckt förevarande talan.

28 I sin replik har kommissionen ändrat sina yrkanden för att bringa dem i överensstämmelse med artikel 3.2 b i direktiv 98/83. Kommissionen har frånfallit fördragsbrottet avseende de kooperativa vattenanläggningarna som tillhandahål-

ler mindre än 10 m^3 per dag i genomsnitt eller försörjer mindre än 50 personer om inte vattnet kommer från en allmän vattentäkt och de lokaler som förses inte används för kommersiell verksamhet som innefattar att förse allmänheten med drickbart vatten.

Bedömning

29 Domstolen prövar inledningsvis vissa synpunkter som Irland fört fram angående omständigheterna vad gäller förevarande talan. Irland har gjort gällande att fördragsbrottsförfarandet genomförts flera år efter det att Irland år 1988 anmälde sin lagstiftning, som skulle säkerställa införlivandet av direktiv 80/778.

30 Vad dessutom gäller de allmänna vattenanläggningarna är vattenkvalitetsnormerna som föreskrivs i direktiv 80/778 i allt väsentligt uppfyllda och det är inte realistiskt av kommissionen att anse att anläggningarna till 100 procent måste uppfylla samtliga de parametrar för vattenkvalitet som föreskrivs i det nämnda direktivet.

31 Beträffande de kooperativa vattenanläggningarna har kommissionen vare sig beaktat de åtgärder som har genomförts eller de historiska och kulturella skäl som är orsak till att dessa anläggningar har skapats.

32 Domstolen erinrar om att kommissionen, enligt fast praxis inom ramen för det system som inrättats genom artikel 226 EG, förfogar över ett utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att väcka talan om fördragsbrott, och det

ankommer inte på domstolen att bedöma huruvida kommissionen utövar detta utrymme på ett lämpligt sätt (dom av den 21 januari 1999 i mål C-207/97, kommissionen mot Belgien, REG 1999 s. I-275, punkt 24, och av den 10 maj 2001 i mål C-152/98, kommissionen mot Nederländerna, REG 2001, s. I-3463, punkt 20).

33 Domstolen understryker dessutom att prövningen av huruvida ett fördragsbrott förekommit skall ske mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet och att domstolen inte skall beakta senare förändringar (se särskilt dom av den 11 september 2001 i mål C-220/99, kommissionen mot Frankrike, REG 2001, s. I-5831, punkt 33, och av den 30 maj 2002 i mål C-323/01, kommissionen mot Italien, REG 2002, s. I-4711, punkt 8). Härav följer att det påstådda fördragsbrottet i förevarande fall skall bedömas utifrån ursprungsversionen av 1988 års förordning utan beaktande av de rättsakter som senare ändrat och ersatt denna.

Anmärkningen att de allmänna vattenförsörjningskällorna inte uppfyller de mikrobiologiska parametrarna 57 och 58 i bilaga I till direktiv 80/778

34 Vad gäller de allmänna vattenförsörjningskällorna har kommissionen presenterat en sammanfattning av de årliga rapporterna. Syftet med sammanfattningen är att från år till år, 1993—1998, visa situationen i fråga om mikrobiologisk förorening för varje allmän vattenförsörjningskälla på Irland. Enligt kommissionen följer härav att de mikrobiologiska parametrarna 57 och 58 i bilaga I till direktiv 80/778 har åsidosatts vid upprepade tillfällen för ett betydande antal av dessa källor. För vissa av dessa källor är dessutom koncentrationen av fekala koliformer många gånger förhöjd.

35 Irland har medgett att det förekommit att de krav som fastställs genom direktiv 80/778 har åsidosatts men har gjort gällande följande. Vattenkvaliteten i

de allmänna näten är generellt sett god, vilket visas av de på varandra följande årliga rapporterna. Exempelvis anges i den årliga rapporten från 1998 att 92 procent av de prover som utförts på allmänna vattenförsörjningskällor var helt fria från koliformer och att 95 procent av de nämnda proven saknade fekala koliformer. Irland anser dessutom att en nyanserad tolkning måste göras av de uppgifter som presenterats i de nämnda rapporterna eftersom det enda skälet till att många prov inte uppfyller normerna är förekomsten av totala koliformer, vanligtvis i liten mängd, som inte åtföljts av fekala koliformer. Risken för att folkhälsan skadas är mycket liten i det fallet. Irland har tillagt att betydande investeringar har gjorts för att förbättra vattendistributionen i denna medlemsstat under perioden 1994—1999 och att det är avsett att dessa utgifter skall tredubblas inom ramen för riktlinjerna för åren 2000—2006.

36 Domstolen påpekar att det i förevarande fall är ostridigt att de allmänna vattenförsörjningskällor som uppräknas i kommissionens talan, vid utgången av föreskriven tidsfrist, det vill säga den 14 september 1999, inte överensstämde med de mikrobiologiska parametrarna 57 och 58 i bilaga I till direktiv 80/778. De uppgifter som Irland åberopat för att visa att överskridandena av de nämnda parametrarnas gränsvärden är relativt små bekräftar endast att dessa överskridanden förekommit.

37 Dessutom kan skälen avseende de initiativ Irland tagit för att förbättra kvaliteten på dricksvatten inte godtas. Oavsett vilka betydande försök Irland gjort för att förbättra kvaliteten på drickbart vatten på sitt territorium erinrar domstolen om att det av artikel 7.6 i direktiv 80/778 på detta område inte bara följer en omsorgsplikt utan en skyldighet att uppnå resultat.

38 Såsom domstolen redan har fastställt följer det av artikel 7.6 i direktiv 80/778 att medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att dricksvattnet uppfyller åtminstone de krav som anges i bilaga I till nämnda

direktiv. De enda undantagen från denna skyldighet är de som föreskrivs i artiklarna 9, 10 och 20 i direktivet. Enligt direktivet åläggs medlemsstaterna således att se till att vissa resultat uppnås och de kan inte, bortsett från de föreskrivna undantagen, åberopa särskilda omständigheter för att rättfärdiga att denna skyldighet inte fullgörs. Det faktum att den vidtagit alla åtgärder som rimligtvis kan vidtas kan inte rättfärdiga åsidosättandet av den avsedda skyldigheten (se dom av den 25 november 1992 i mål C-337/89, kommissionen mot Förenade kungariket, REG 1992, s. I-6103, punkterna 21—25).

39 Av ovanstående följer att anmärkningen att de allmänna vattenförsörjningskällorna inte uppfyllt de mikrobiologiska parametrarna 57 och 58 i bilaga I till direktiv 80/778 skall anses välgrundad.

Anmärkningen att de kooperativa vattenanläggningarna inte uppfyllt de mikrobiologiska parametrarna 57 och 58 i bilaga I till direktiv 80/778

40 Vad gäller de kooperativa vattenanläggningarna har kommissionen hävdat att dessa omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 80/778. På grundval av uppgifterna i de årliga rapporterna för åren 1993—1998 har kommissionen presenterat en sammanfattning vari anges ett visst antal av dessa anläggningar som inte uppfyller de mikrobiologiska parametrarna 57 och 58 i bilaga I till direktiv 80/778. Kommissionen har vidare vad gäller sitt påstående om förorening av kooperativa anläggningar av vatten i Ballycroy grundat sig på klagomål som särskilt gällt Ballycroy liksom på den efterföljande korrespondens som utväxlats mellan kommissionen och de irländska myndigheterna. Eftersom det av dessa rapporter liksom av korrespondensen om situationen i Ballycroy

framgår att parametrarna 57 och 58 inte uppfyllts beträffande ett flertal kooperativa anläggningar på Irland anser kommissionen att denna medlemsstat har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 7.6 och 19 i direktiv 80/778. De initiativ som de irländska myndigheterna har tagit i detta hänseende för att följa det nämnda direktivet är otillräckliga så länge som de sistnämnda inte förmår garantera att de högsta tillåtna koncentrationerna som fastställts för totala och fekala koliformer respekteras.

41 Irland har gjort gällande att direktiv 80/778 inte är tillämpligt på kooperativa vattenanläggningar. I domstolens dom av den 5 juli 1990 i mål C-42/89, kommissionen mot Belgien (REG 1990, s. I-2821, punkterna 17—19) uttalade domstolen att detta direktiv endast är tillämpligt på dricksvatten och inte på vatten från privata vattentäkter, till vilka kooperativa vattenanläggningar måste räknas.

42 Beträffande de initiativ som de irländska myndigheterna har tagit för att uppfatta kraven i direktiv 80/778 har Irland gjort gällande att det är avrinning från jordbruket och utsläpp från diffusa källor eller punktkällor (ladugårdar, septiska tankar, ensileringstankar etc.) som utgör de viktigaste orsakerna till förorening av yt- och grundvatten inom jordbruksområdena. Detta problem har angripits på flera fronter och på ett integrerat sätt i den nationella politiken, och innefattar en rad detaljerade åtgärder. Irland har framhållit att dessa skyddsåtgärder är effektiva och har gjort gällande att de helt överensstämmer med de vägledande gemenskapsprinciperna på miljöområdet. För övrigt har de i de flesta fall finansierats inom ramen för strukturfonder och Europeiska gemenskapernas sammanhållningsfond.

43 Domstolen påpekar inledningsvis att Irland inte har bestritt att de kooperativa vattenanläggningar som avses i kommissionens talan inte följer de mikrobiologiska parametrarna 57 och 58 i bilaga I till direktiv 80/778.

44 Irland har huvudsakligen bestritt att direktiv 80/778 är tillämpligt på sådana anläggningar. Det är i detta hänseende riktigt att domstolen i punkt 17 i domen av den 5 juli 1990 i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien har fastställt att detta direktiv endast är tillämpligt på dricksvatten liksom på vatten som används i ett livsmedelsproducerande företag och att vatten från privata vattentäkter inte omfattas av direktivets tillämpningsområde. För att sätta den tolkningen av uttrycket privata vattentäkter i sitt sammanhang erinrar domstolen om att det målet gällde en nationell bestämmelse om införlivande av direktiv 80/778 som inte var tillämplig på vatten som privatpersoner tagit för att använda i sina hushåll. Enligt punkterna 18 och 19 i samma dom har denna grundats på skillnaden mellan vatten från privata vattentäkter och vatten som levererats för att tjäna som dricksvatten. Det enligt domen tillåtna uteslutandet från tillämpningsområdet skall förstås så att det är begränsat till brunnar och andra privata vattentäkter från vilka vatten tas direkt av den enskilde för dennes eget bruk. En situation där vattnet däremot leds till flera användare genom ett distributionsnät omfattas klart av begreppet leveranser till konsumenter och, följaktligen, av tillämpningsområdet för direktiv 80/778. Till skillnad från vatten som leds och används av den enskilde endast för eget bruk är nämligen vatten som leds genom ett nät till flera användare föremål för kanaliserings- och distributionsmoment och det kan inte kontrolleras av var och en av användarna.

45 Härav följer att de kooperativa vattenanläggningarna omfattas av direktiv 80/778. Det är i detta hänseende utan betydelse att installationen i fråga betjänar ett begränsat antal konsumenter eftersom den karaktäriseras av att ett distributionsnät används.

46 Denna tolkning vederläggs inte av det förhållandet att den tar formen av en stiftelse eller ett bolag snarare än en offentligrättslig aktör. De karaktäriseras nämligen, oavsett deras juridiska form, av att vatten leds genom dem till användarna och undgår de enskilda användarnas kontroll.

47 De åtgärder som Irland har vidtagit för att förbättra kvaliteten på det vatten som tillhandahålls genom de kooperativa vattenanläggningarna kan inte, av skäl som redovisats i punkterna 37 och 38 i denna dom, rättfärdiga underlåtenheten i fråga om den aktuella skyldigheten.

48 Av ovanstående följer att anmärkningen att de kooperativa vattenanläggningarna inte uppfyllt de mikrobiologiska parametrarna 57 och 58 i bilaga I till direktiv 80/778 är välgrundad.

Anmärkningen att den irländska lagstiftningen för genomförande av direktiv 80/778 inte är tvingande

49 Kommissionen anser att den irländska lagstiftningen för genomförande av direktiv 80/778, nämligen 1988 års förordning, inte återspeglar den tvingande karaktären av kraven i bilaga I till detta vad gäller de kooperativa vattenanläggningarna. Enligt kommissionen ges i detta direktiv inte något utrymme för tvivel i fråga om bilagans tvingande karaktär. I 1988 års förordning föreskrivs emellertid inte klart och otvetydigt att alla juridiska personer är skyldiga att garantera att det vatten som distribueras genom vattenanläggningar uppfyller kraven i den nämnda bilagan. Ingen direkt skyldighet åläggs de distribuerande bolagen eller stiftelserna att uppfylla dessa krav. Kommissionen anser följaktligen att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 7.6, 18 och 19 i direktiv 80/778.

50 Irland har gjort gällande att den aktuella anmärkningen är grundad på förutsättningen att de krav som anges i direktiv 80/778 är tillämpliga på kooperativa vattenanläggningar. Irland har bestritt denna tolkning av samma skäl som de som redovisats i punkt 41 i denna dom.

51 Irland har dessutom gjort gällande att hälsovårdsmyndigheterna i enlighet med artikel 6.3 i Local Government (Sanitary Services) Act, som antogs 1962 är behöriga att köpa hydrauliska system när en begäran härom görs av samtliga eller en majoritet av de personer som har rätt att sälja dem och när de nämnda hydrauliska systemen är i gott skick vad gäller funktion och underhåll.

52 Domstolen påpekar att direktiv 80/778, av de skäl som uttryckts i punkterna 44—46 i denna dom, är tillämpligt på kooperativa vattenanläggningar. Enligt artiklarna 7.6, 18 och 19 i nämnda direktiv var Irland följaktligen skyldigt att i fråga om sådana anläggningar säkerställa den tvingande karaktären av bilaga I till detta direktiv.

53 I artikel 8 i 1988 års förordning föreskrivs, för det fall kvalitetsparametrarna inte följs, endast att användarna skall varnas vid äventyr av sådana risker för folkhälsan som inte är acceptabla samt rekommendationer om åtgärder för att förbättra vattenkvaliteten. Domstolen konstaterar att sådana bestämmelser inte är tillräckliga för att garantera den tvingande karaktären av bilaga I till det nämnda direktivet.

54 Det saknar i detta hänseende betydelse att hälsovårdsmyndigheterna enligt Local Government (Sanitary Services) Act kan köpa hydrauliska system när samtliga eller en majoritet av de personer som har rätt att sälja dem riktar en begäran därom till dem. En sådan behörighet medför nämligen inte att parametrarna i fråga om vattenkvalitet blir tvingande eftersom behörigheten utövas på fakultativt sätt och endast efter begäran av de berörda personerna.

55 Härav följer att anmärkningen att den irländska lagstiftningen för genomförande av direktiv 80/778 inte är tvingande är välgrundad.

56 Mot bakgrund av ovanstående skäl finner domstolen att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 7.6, 18 och 19 i rådets direktiv 80/778 genom att

— inte säkerställa att de biologiska parametrarna 57 (totala koliformer) och 58 (fekala koliformer), som fastställs i bilaga I till det nämnda direktivet, iakttas vad gäller vissa allmänna vattenanläggningar och vissa kooperativa vattenanläggningar (förutom de som tillhandahåller mindre än 10 m^3 per dag i genomsnitt eller försörjer mindre än 50 personer, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet), som anges i de officiella rapporterna om vatten avsett att användas som dricksvatten och i korrespondensen rörande Ballycroy (Irland), och

— inte i sin lagstiftning om genomförande av detta direktiv beakta att kraven i bilaga I till detta är av tvingande karaktär vad gäller nät för gruppförsörjning av vatten.

Rättegångskostnader

57 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Irland skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Irland har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

1) **Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 7.6, 18 och 19 i rådets direktiv 80/778/EEG av den 15 juli 1980 om kvaliteten på vatten avsett att användas som dricksvatten genom att**

— **inte säkerställa att de biologiska parametrarna 57 (totala koliformer) och 58 (fekala koliformer), som fastställs i bilaga I till det nämnda direktivet, respekteras vad gäller vissa allmänna vattenanläggningar och vissa kooperativa vattenanläggningar (förutom de som tillhandahåller mindre än 10 m^3 per dag i genomsnitt eller försörjer mindre än 50 personer, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet), som anges i de officiella rapporterna om vatten avsett att användas som dricksvatten och i korrespondensen rörande Ballycroy (Irland), och**

— **inte i sin lagstiftning om genomförande av detta direktiv beakta att kraven i bilaga I till detta är av tvingande karaktär vad gäller kooperativa vattenanläggningar.**

2) **Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Puissochet Schintgen Skouris

Macken Cunha Rodrigues

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 november 2002.

R. Grass J.-P. Puissochet

Justitiesekreterare Ordförande på sjätte avdelningen